

Det er den samme holdning, og den har jeg så i øvrigt forstået at Dansk Folkeparti er enig i. Vi har kun én stemme. Dansk Folkeparti går altså op og stemmer imod de mange, som de synes har gjort sig fortjent til at blive danske statsborgere. Hvordan vil hr. Peter Skaarup have det, hvis hr. Peter Skaarups datter engang kommer hjem og har mødt en svensker, som har boet her i Danmark i 8 eller 9 år og ønsker at blive dansk statsborger og har opfyldt alle krav, og hr. Peter Skaarup så må sige: Jeg bliver nødt til at stemme imod dig i Folketinget, fordi der er en tyrk, der har begået kriminalitet? Det hænger ikke helt sammen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er jo egentlig en meget interessant debat, for hr. Arne Melchior har jo fuldstændig ret i, at det skønneste ville være, hvis hele Folketinget kunne sige: Vi siger ja til at give statsborgerskab til den bunke personer, som vi taler om her. Det tror jeg også hele Folketinget ville kunne gøre, hvis man ville være med til at opdele det her forslag i to, nemlig et forslag, der sikrer, at alle de, der ikke er nogen problemer med, de, som alle er enige om, selvfølgelig skal have dansk statsborgerskab. Så kunne alle stemme for det.

Så kunne der være et andet forslag – og det har vi ønsket i Dansk Folkeparti og sagt mange gange – der kunne gå på de personer, der var problemer med, dem, der har begået kriminalitet, dem, der stilles ændringsforslag om, og dem kunne man så stemme imod, f.eks. fra Det Konservative Folkepartis side, hvis man ville det.

Dertil kommer så, og der er jeg så ikke enig med hr. Helge Adam Møller, at De Konservative bliver nødt til at melde rent ud i en sag som denne her for at råbe Folketingets flertal op. Vi er nødt til det. Der har De Konservative været inde i en udvikling. Fra start af stemte man jo for alle, også dem, der havde begået kriminalitet, stillede aldrig ændringsforslag, var med i kontorcirculærer. Den logiske følge efter vores opfattelse er, at De Konservative bør melde rent ud og sige nej til det her forslag. Den udvikling ville være logisk.

Formanden:

Hr. Arne Melchior, og så er det i øvrigt min forventning, at forhandlingen slutter relativt hurtigt.

Arne Melchior (CD):

Jeg skal et øjeblik vende tilbage til spørgsmålet om automatik. Det er jo således, at Folketinget kan vedtage nogle regler, som så administrativt følges. Det er der jo ikke nogen automatik i. Der er en kollega, der har nævnt for mig som eksempel på dette, hvornår kørekort kan tildeles. Det sætter Folketinget nogle regler for, og når så en person opfylder de regler, ja, så får vedkommende kørekort. Og præcis på samme måde er det i sager vedrørende opnåelse af statsborgerskab.

Så harcelerer hr. Skaarup over, hvad jeg ikke havde tid til. Jeg fik jo dog antydning, at det drejer sig om, at hvis der skal gives flere oplysninger, så kommer vi ind på personfølsomme ting, som det hedder i anden forbindelse, f.eks. i forbindelse med at åbne gamle arkiver. Der tager man en række hensyn. Jeg synes også mange gange, de er for vidtgående, det er så en anden ting, men man tager visse hensyn. Det er da også ganske naturligt, at man i sager af denne art tager visse hensyn, men det afgørende er, at der hele tiden står et klart flertal af Folketingets mandater bag, og så må det være i orden.

Men når man endelig taler om, hvad vi har tid til at sige eller ej, så har jeg altså ikke hørt fra de herrer Skaarup og Behnke, hvordan det forholdt sig med den kollega, den partifælle til dem, der sad her i Folketinget, efter at vedkommende havde udstået en årelang, ubetinget fængselsstraf. Der var ikke engang nogen karenstid, ikke nogen ekstra begrænsninger. Så snart straffen var udstået, kunne vedkommende stille op, blive valgt og tage sæde i landets lovgivende forsamling.

Det har de herrer ikke tid til at diskutere, men jeg skal jo have en diskussion andetsteds i byen med hr. Skaarup i næste uge, og så kan han jo forberede et svar til den dag, hvis han ikke kan give det i dag.

Jeg mener at kunne slutte med en anerkendelse til hr. Helge Adam Møller, for selvfølgelig var hans forklaring om, at man ikke undlader at give 1.950 mennesker dansk statsborgerskab, som har fuldt fortjent det, fordi der er nogle snese, man ikke ønsker skal have det, da en sund, en logisk og en human indstilling, og den kan jeg anerkende. Den kan så også for folk, der hører debatten, læser den eller interesserer sig for sagen, godtgøre, at selv om der er enkelte, der er uenige i enkelte af de godt og vel 2.000, så er lovforslaget i sin helhed godt nok, og det